

HOTĂRÂREA CURȚII
din 6 noiembrie 2003*

Cauza C-101/01

Procedură penală
împotriva
Bodil Lindqvist

[cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare,
formulată de Göta hovrätt (Suedia)]

„Directiva 95/46/CE – Domeniu de aplicare – Publicarea datelor cu caracter personal pe Internet – Locul publicării – Noțiunea de transfer de date cu caracter personal către țări terțe – Libertatea de exprimare – Compatibilitate cu Directiva 95/46 a unei protecții mai mari a datelor cu caracter personal în temeiul legislației unui stat membru”

În cauza C-101/01,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 234 CE, de Göta hovrätt (Suedia), pentru pronunțarea, în procedura pendinte în fața acestei instanțe, împotriva lui

Bodil Lindqvist,

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31),

CURTEA,

compusă din domnul P. Jann, președintele Primei Camere, îndeplinind funcția de președinte, domnii C.W.A. Timmermans, C. Gulmann, J.N. Cunha Rodrigues și A. Rosas, președinți de cameră, domnii D.A.O. Edward (raportor) și J.-P. Puissechet, doamna F. Macken și domnul S. von Bahr, judecători,

avocat general:

A. Tizzano,

grefier: H. von Holstein, grefier adjunct,

după examinarea observațiilor scrise prezentate:

---

* Limba de procedură: suedeza.

- pentru doamna Lindqvist, de S. Larsson, avocat,
- pentru guvernul suedez, de domnul A. Kruse, în calitate de agent,
- pentru Guvernul Țărilor de Jos, de doamna H. G. Sevenster, în calitate de agent,
- pentru Guvernul Regatului Unit, de doamna G. Amodeo, în calitate de agent, asistată de doamna J. Stratford, barrister,
- pentru Comisia Comunităților Europene, de doamna L. Strom și de domnul X. Lewis, în calitate de agenți,

având în vedere raportul de ședință,

după ascultarea observațiilor orale ale doamnei Lindqvist, reprezentată de S. Larsson, ale guvernului suedez, reprezentat de domnul A. Kruse și de doamna B. Hernqvist, în calitate de agent, ale Guvernului Țărilor de Jos, reprezentat de doamna J. van Bakel, în calitate de agent, ale Guvernului Regatului Unit, reprezentat de doamna J. Stratford, ale Comisiei, reprezentată de doamna L. Ström și de domnul C. Docksey, în calitate de agent, și ale Autorității de Supraveghere a Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS), reprezentată de doamna D. Sif Tynes, în calitate de agent, în ședința din 30 aprilie 2002,

după ascultarea concluziilor avocatului general prezentate în ședința din 19 septembrie 2002,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin Ordonanța din 23 februarie 2001, primită la Curte la data de 1 martie 2001, Göta hovrätt a adresat, în temeiul articolului 234 CE, șapte întrebări preliminare privind, în special, interpretarea Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31).

2 Aceste întrebări au fost adresate în cadrul unei acțiuni penale în fața acestei instanțe împotriva doamnei Lindqvist, acuzată de încălcarea legislației suedeze privind protecția datelor cu caracter personal prin publicarea pe pagina sa de Internet a unor date cu caracter personal ale unui anumit număr de persoane care lucrează, ca și ea, ca voluntari într-o parohie a Bisericii Protestante din Suedia.

Cu privire la cadrul juridic

Legislația comunitară

3 După cum rezultă din articolul 1 alineatul (1), Directiva 95/46 vizează protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice, în special a vieții lor private, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

4 Articolul 3 din Directiva 95/46, care se referă la domeniul de aplicare al acesteia, prevede:

“1. Prezenta directivă se aplică prelucrării automate, în totalitate sau parțial, precum și prelucrării neautomate a datelor cu caracter personal, conținute sau care urmează să fie conținute într-un sistem de evidență a datelor cu caracter personal.

2. Prezenta directivă nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal:

— puse în practică pentru exercitarea activităților din afara domeniului de aplicare al dreptului comunitar, cum ar fi cele prevăzute în titlurile V și VI din Tratatul privind Uniunea Europeană și, în orice caz, pentru prelucrările care au ca obiect siguranța publică, apărarea, securitatea statului (inclusiv bunăstarea economică a statului atunci când aceste prelucrări sunt legate de probleme de securitate a statului) și activitățile statului în domeniul dreptului penal,

— efectuate de către o persoană fizică în cursul exercitării unei activități exclusiv personale sau domestice.”

5 Articolul 8 din Directiva 95/46, numit „Prelucrarea unor categorii speciale de date”, prevede:

“1. Statele membre interzic prelucrarea datelor cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, convingerile religioase sau filozofice, apartenența sindicală, precum și prelucrarea datelor privind sănătatea sau viața sexuală.

2. Alineatul (1) nu se aplică în oricare din următoarele situații:

a) persoana vizată și-a dat consimțământul explicit pentru prelucrarea acestor date, cu excepția cazului în care legislația statului membru prevede ca interdicția prevăzută la alineatul (1) să nu poate fi ridicată prin consimțământul persoanei vizate

sau

b) prelucrarea este necesară în scopul respectării obligațiilor și drepturilor specifice ale operatorului în materie de drept al muncii, în măsura în care este autorizat de legislația internă care prevede garanțiile adecvate

sau

c) prelucrarea este necesară pentru protejarea intereselor vitale ale persoanei vizate sau ale altei persoane, atunci când persoana vizată se află în incapacitate fizică sau juridică de a-și da consimțământul

sau

d) prelucrarea este efectuată, în cursul activităților legitime și cu garanții adecvate, de o fundație, o asociație sau orice alt organism cu caracter nelucrativ și cu specific

politic, filozofic, religios sau sindical, cu condiția ca prelucrarea să se refere numai la membrii acestui organism sau la persoane cu care are contacte permanente în legătură cu scopurile sale și ca datele să nu fie comunicate terților fără consimțământul persoanelor vizate

sau

e) prelucrarea se referă la date care sunt făcute publice de către persoanele vizate în mod manifest sau sunt necesare pentru constatarea, exercitarea sau apărarea unui drept în justiție.

3. Alineatul (1) nu se aplică atunci când prelucrarea datelor este necesară în scopuri legate de medicina preventivă, de stabilire a diagnosticelor medicale, de administrare a unor îngrijiri sau tratamente ori de gestionare a serviciilor de sănătate și atunci când datele sunt prelucrate de un cadru medical supus, în conformitate cu dreptul intern ori cu normele stabilite de autoritățile naționale competente, secretului profesional sau de altă persoană supusă, de asemenea, unei obligații echivalente în ceea ce privește secretul.

4. Sub rezerva unor garanții corespunzătoare, statele membre pot prevedea, pentru un motiv de interes public important, derogări suplimentare față de cele prevăzute în alineatul (2) fie în legislația națională, fie prin decizia autorității de supraveghere.

5. Prelucrarea datelor referitoare la infracțiuni, condamnări penale sau măsuri de securitate se poate efectua numai sub controlul autorității publice sau dacă garanțiile corespunzătoare și specifice sunt prevăzute de dreptul intern, sub rezerva derogărilor pe care statul membru le poate acorda în temeiul dispozițiilor de drept intern care prevăd garanții corespunzătoare și specifice. Cu toate acestea, un registru complet al condamnărilor penale nu poate fi ținut decât sub controlul autorității publice.

Statele membre pot să prevadă ca datele referitoare la sancțiunile administrative sau sentințele civile să fie, de asemenea, prelucrate tot sub controlul autorității publice.

6. Derogările de la alineatul (1) prevăzute la alineatele (4) și (5) sunt notificate Comisei.

7. Statele membre stabilesc condițiile în care poate fi prelucrat un număr național de identificare sau orice alt identificator cu aplicabilitate generală care poate face obiectul prelucrării.”

6 Articolul 9 din Directiva 95/46, numit „Prelucrarea datelor cu caracter personal și libertatea de exprimare”, prevede:

„Statele membre prevăd exonerări și derogări de la dispozițiile prezentului capitol, ale capitolului V și ale capitolului VI pentru prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată numai în scopuri jurnalistice, artistice sau literare, în măsura în care se dovedesc necesare pentru a pune dreptul la viață privată în acord cu normele care reglementează libertatea de exprimare. ”

7 Articolul 13 din Directiva 95/46, numit „Excepții și restricții”, prevede că statele membre pot adopta măsuri pentru a restrânge domeniul anumitor obligații prevăzute de directiva privind controlul prelucrării datelor, în special în ceea ce privește

informațiile oferite persoanelor vizate, în măsura în care aceste restricții sunt necesare pentru apărarea, de exemplu, a securității statului, a siguranței publice, a unui interes economic sau financiar important al unui stat membru sau al Uniunii Europene, precum și pentru urmărirea infracțiunilor penale sau încălcarea eticii profesionale în cazul unor profesii reglementate.

8 Articolul 25 din Directiva 95/46, numit „Transferul datelor cu caracter personal către țări terțe”, prevede:

„1. Statele membre prevăd că transferul către o țară terță a datelor cu caracter personal care fac obiectul prelucrării sau sunt destinate prelucrării după transfer nu poate avea loc decât dacă, sub rezerva respectării dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul celorlalte dispoziții ale prezentei directive, țara terță în cauză asigură un nivel adecvat de protecție.

2. Caracterul adecvat al nivelului de protecție oferit de o țară terță se evaluează având în vedere toate circumstanțele referitoare la un transfer sau la o categorie de transferuri de date; în special sunt luate în considerare natura datelor, scopul și durata prelucrării sau prelucrărilor propuse, țările de origine și țările de destinație, normele de drept atât generale, cât și sectoriale în vigoare în țara terță în cauză, precum și măsurile de securitate respectate în țara respectivă.

3. Statele membre și Comisia se informează reciproc în cazurile în care consideră că o țară nu asigură un nivel de protecție adecvat în sensul alineatului (2).

4. Atunci când Comisia constată, în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 31 alineatul (2), că o țară terță nu asigură un nivel de protecție adecvat în sensul alineatului (2) din prezentul articol, statele membre iau măsurile necesare pentru a preveni orice transfer de date de același tip către țara terță în cauză.

5. La momentul oportun, Comisia începe negocierile în vederea remedierii situației apărute în urma constatării făcute în temeiul alineatului (4).

6. Comisia poate constata, în conformitate cu procedura prevăzută în articolul 31 alineatul (2), că o țară terță asigură un nivel de protecție adecvat în sensul alineatului (2) din prezentul articol, în temeiul legislației interne sau al angajamentelor internaționale, luate în special la încheierea negocierilor menționate la alineatul (5), în vederea protejării vieții private și a libertăților și drepturilor fundamentale ale persoanelor.

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma deciziei Comisiei.”

9 La data adoptării Directivei 95/46, Regatul Suediei a făcut, în temeiul articolului 9 din aceasta, o declarație inclusă într-un proces verbal al Consiliului (documentul nr. 4649/95 al Consiliului din 2 februarie 1995), care prevede:

„Regatul Suediei consideră că noțiunea de expresie artistică și literară se referă mai degrabă la mijloace de expresivitate decât la conținutul sau calitatea comunicării.” ”

10 Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la data de 4 noiembrie 1950 (denumită în continuare „CEDO”), prevede, la articolul 8, dreptul la respectarea vieții private și de familie și conține, la articolul 10, dispoziții privind libertatea de exprimare.

Legislația națională

11 Directiva 95/46 a fost transpusă în dreptul suedez prin Personuppgiftslag, SFS 1998, nr. 204 (Legea suedeză privind datele cu caracter personal, denumită în continuare „PUL”).

Acțiunea principală și întrebările preliminare

12 În afară de postul său de agent de întreținere, doamna Lindqvist exercita și funcția de catihet în parohia Alseda (Suedia). Ea a urmat un curs de informatică în cadrul căruia trebuia în special să creeze o pagină de start pentru Internet. La sfârșitul anului 1998, doamna Lindqvist a creat, la domiciliul său și cu ajutorul calculatorului personal, pagini de Internet cu scopul de a le permite enoriașilor care se pregăteau pentru confirmare să găsească ușor informațiile de care ar fi putut avea nevoie. La cererea sa, administratorul site-ului de Internet al Bisericii din Suedia a stabilit o legătură între aceste pagini și site-ul menționat.

13 Paginile vizate conțineau informații despre doamna Lindqvist și 18 dintre colegii săi din parohie și includea numele lor complet sau uneori doar prenumele. De asemenea, doamna Lindqvist a descris, în mod ușor umoristic, funcțiile pe care le ocupau colegii săi și pasiunile lor. În multe cazuri s-a menționat situația lor familială, numărul de telefon și alte informații suplimentare. De asemenea, a spus că una dintre colegele sale s-a rănit la picior și lucra cu jumătate de normă din motive de boală.

14 Doamna Lindqvist nici nu și-a informat colegii de existența acestor pagini, nici nu a primit consimțământul lor și nici nu a anunțat Datainspektion (organism public pentru protecția datelor transmise pe cale informatică) despre activitatea sa. Ea a închis paginile respective de îndată ce a aflat că nu erau apreciate de o parte dintre colegii săi.

15 Ministerul Public a declanșat urmărirea penală împotriva doamnei Lindqvist pentru încălcarea Legii PUL și a cerut să fie condamnată pe motiv că:

— a procesat date cu caracter personal, în cadrul unei prelucrări automatizate, fără a anunța în scris Datainspektion (articolul 36 din Legea PUL);

— a procesat fără autorizație date cu caracter personal delicate, cum sunt cele privind rănirea la picior și activitatea cu jumătate de normă din motive de boală (articolul 13 din Legea PUL);

— a transferat către țări terțe date cu caracter personal procesate fără autorizație (articolul 33 din Legea PUL).

16 Doamna Lindqvist a recunoscut faptele, dar a negat comiterea unei infracțiuni. Condamnată de l'Eksjö tingsrätt (Suedia) la plata unei amenzi, doamna Lindqvist a făcut apel împotriva acestei decizii în fața instanței de trimitere.

17 Amenda se ridică la 4 000 SEK, la care s-a ajuns prin multiplicarea sumei de 100 SEK, calculată în funcție de situația financiară a doamnei Lindqvist, cu un factor de 40

reprezentând severitatea infracțiunii. Doamna Lindqvist a fost condamnată și la plata a 300 SEK pentru un fond suedez destinat ajutorării victimelor infracțiunilor.

18 Având îndoieli privind interpretarea dreptului comunitar aplicabil în această cauză, în special a Directivei 95/46, Göta hovrätt a decis să suspende pronunțarea unei hotărâri și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Menționarea unei persoane – prin numele său sau prin numele și numărul său de telefon – pe o pagină de start pe Internet este un fapt ce intră în domeniul de aplicare al Directivei 95/46? Reprezintă o „prelucrare a datelor cu caracter personal, automată în totalitate sau parțial” înregistrarea pe o pagină de start de pe Internet realizată de persoana respectivă, a unui anumit număr de persoane, precum și a afirmațiilor și declarațiilor privind condițiile de muncă și modul de petrecere a timpului liber a acestor persoane ?

2) Dacă răspunsul la prima întrebare este negativ, faptul de a crea, pe o pagină de start pe Internet, pagini separate pentru aproximativ 15 persoane, cu legături între pagini care permit o căutare după prenume, poate fi considerat „prelucrarea neautomată a datelor cu caracter personal care fac parte sau care urmează să facă parte dintr-un sistem de evidență” în sensul articolului 3 alineatul (1)?

Dacă răspunsul la oricare din întrebările de mai sus este afirmativ, hovrätt adresează de asemenea următoarele întrebări :

3) Faptul de a oferi date de acest tip despre colegii de muncă pe o pagină de start privată, la care au acces totuși toți cei care cunosc adresa paginii, poate fi considerat în afara domeniului de aplicare al Directivei 95/46 în temeiul uneia dintre excepțiile menționate la articolul 3 alineatul (2) ?

4) Informația, pe o pagină de start, că un coleg de muncă menționat prin numele său s-a rănit la picior și lucrează cu jumătate de normă din motive de boală este o dată cu caracter personal referitoare la sănătate care nu poate face obiectul unei prelucrări în temeiul articolului 8 alineatul (1)?

5) Transferul de date cu caracter personal către țări terțe este interzis în anumite cazuri în temeiul Directivei 95/46. Dacă o persoană în Suedia folosește un calculator pentru a încărca date cu caracter personal pe o pagină de start, care se află pe un server din Suedia – astfel încât datele cu caracter personal să fie accesibile resortisanților din țări terțe –, acest fapt reprezintă un transfer de date către țări terțe în sensul Directivei 95/46? Răspunsul la această întrebare ar fi același dacă, potrivit informațiilor de care dispunem, niciun resortisant dintr-o țară terță nu a accesat datele sau dacă serverul respectiv se află fizic într-o țară terță?

6) Prevederile Directivei 95/46, într-un caz cum este cel în cauză, pot fi considerate ca implicând o restricție care se opune principiilor generale de libertate de exprimare și ale altor drepturi și libertăți care se aplică în Uniunea Europeană și care sunt incluse în special în articolul 10 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ?

În final, hovrätt a adresat următoarea întrebare:

7) În domeniile vizate de întrebările anterioare, un stat membru poate oferi o protecție mai puternică a datelor cu caracter personal sau de un domeniu de aplicare mai mare decât cel care rezultă din Directiva 95/46, chiar dacă nu există nici una dintre situațiile menționate de articolul 13? »

Cu privire la prima întrebare

19 Prin prima întrebare, instanța de trimitere întreabă dacă faptul de a face referire, pe o pagină de Internet, la diverse persoane și identificarea lor prin nume sau prin alte mijloace, de exemplu prin numărul de telefon sau prin informații privind condițiile de muncă și pasiunile lor, constituie o „prelucrare a datelor cu caracter personal, automată în totalitate sau parțial”, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 95/46.

Observații prezentate Curții

20 În opinia doamnei Lindqvist, este inexplicabil faptul că simpla menționare a numelui unei persoane sau a datelor cu caracter personal într-un text conținut de o pagină pe Internet reprezintă o prelucrare automatizată a datelor. În schimb, poate reprezenta o astfel de prelucrare menționarea unor astfel de date într-un cuvânt cheie dintr-un „marcaj meta” al unei pagini de Internet, care permite crearea unui index și găsirea acelei pagini printr-un motor de căutare.

21 Guvernul suedez susține că noțiunea de „prelucrare a datelor cu caracter personal, automată în totalitate sau parțial”, din articolul 3 alineatul (1) din Directiva 95/46, include orice prelucrare în format informatic, adică în format binar. În consecință, atunci când o dată cu caracter personal este procesată cu ajutorul calculatorului, de exemplu printr-un program de prelucrare a textului sau cu scopul de a le introduce pe o pagină de Internet, aceasta era obiectul unei prelucrări acoperite de Directiva 95/46.

22 Guvernul Țărilor de Jos arată că introducerea unor date cu caracter personal pe o pagină de Internet se face cu ajutorul unui calculator și al unui server, fapt ce constituie o caracteristică importantă a automatizării, astfel că au fost obiectul unei procesări automatizate.

23 Comisia susține că Directiva 95/46 se aplică oricărei procesări a datelor cu caracter personal vizată de articolul 3 din aceasta, indiferent de mijloacele tehnice utilizate. În consecință, punerea la dispoziție a datelor cu caracter personal pe Internet reprezintă o prelucrare automată, în totalitate sau parțial, cu condiția să nu existe limitări tehnice care să restrângă prelucrarea la o operație pur manuală. Așadar, o pagină de Internet aparține, prin natura sa, domeniului de aplicare a Directivei 95/46.

Răspunsul Curții

24 Conceptul de „date cu caracter personal” folosit în articolul 3 alineatul (1) din Directiva 95/46 include, conform definiției din articolul 2 litera a) din aceasta, „orice informație cu privirea la o persoană fizică identificată sau identificabilă”. Această expresie include cu siguranță numele unei persoane și numărul său de telefon sau alte informații referitoare la condițiile de muncă sau la pasiunile lor.

25 În ceea ce privește noțiunea de „prelucrare” a unor astfel de date, folosită în articolul 3 alineatul (1) din Directiva 95/46, aceasta include, conform definiției din

articolul 2 litera b) din aceasta, „orice operațiune sau serie de operațiuni care se efectuează sau nu asupra datelor cu caracter personal, prin mijloace automate”. Această ultimă dispoziție menționează mai multe exemple de astfel de operațiuni, printre care se numără comunicarea prin transmitere, difuzarea sau orice altă formă de punere la dispoziție a datelor. Rezultă că operațiunea care constă în referirea, pe o pagină de Internet, la date cu caracter personal trebuie să fie considerată o astfel de prelucrare.

26 Trebuie stabilit dacă această prelucrare este „automată în totalitate sau parțial”. În această privință, trebuie arătat că, potrivit procedurilor tehnice și informatice care se aplică în prezent, apariția unor informații pe o pagină de Internet implică realizarea unei operațiuni de încărcare a acestei pagini pe un server, precum și operațiunile necesare pentru a face ca această pagină să fie accesibilă tuturor persoanelor care sunt conectate la Internet. Aceste operațiuni se efectuează, cel puțin în parte, în mod automat.

27 Prin urmare, răspunsul la prima întrebare este că faptul de a face referire, pe o pagină de Internet, la diverse persoane și de a le identifica prin nume sau prin alte mijloace, de exemplu prin numărul de telefon sau prin informații privind condițiile de muncă și pasiunile lor, constituie o „prelucrare a datelor cu caracter personal, automată în totalitate sau parțial, în temeiul articolului 3 alineatul (1), din Directiva 95/46.

Cu privire la a doua întrebare

28 Întrucât prima întrebare a primit un răspuns afirmativ, nu este necesar să i se răspundă celei de-a doua întrebări, care nu a fost adresată decât în cazul în care prima întrebare primea un răspuns negativ.

Cu privire la a treia întrebare

29 Prin a treia întrebare, instanța națională încearcă în esență să afle dacă o prelucrare a datelor cu caracter personal cum este cea vizată de prima întrebare este inclusă în una dintre excepțiile prevăzute de articolul 3 alineatul (2) din Directiva 95/46.

Observații prezentate Curții

30 Doamna Lindqvist susține că o persoană fizică care, exercitându-și libertatea de exprimare, creează pagini de Internet în cadrul unei activități fără scop lucrativ sau activități de petrecere a timpului liber nu desfășoară o activitate economică și prin urmare, nu se supune dreptului comunitar. În cazul în care Curtea consideră altfel, se pune la îndoială validitatea Directivei 95/46, în măsura în care, prin adoptarea sa, legislatorul comunitar și-ar fi depășit atribuțiile care i-au fost conferite de articolul 100a din Tratatul CE (devenit, după modificare, articolul 95 CE). De fapt, armonizarea legislativă, care are ca obiect instituirea și stabilirea pieței interne, nu poate servi drept bază legală pentru măsurile comunitare care reglementează dreptul persoanelor fizice la libertatea de exprimare pe Internet.

31 Guvernul suedez afirmă că, atunci când s-a făcut transpunerea Directivei 95/46 în dreptul intern, legiuitorul suedez a considerat că prelucrarea datelor cu caracter personal de către o persoană fizică constând în transmiterea acestor date unui număr nedeterminat de destinatari, de exemplu, cu ajutorul Internetului, nu poate fi

considerată „activitate exclusiv personală sau domestică” în sensul articolului 3, alineatul (2) a doua liniuță din Directiva 95/46. Totuși, acest guvern nu exclude ca excepția prevăzută la prima liniuță din acest alineat să vizeze cazurile în care o persoană fizică publică datele cu caracter personal pe o pagină de Internet în cadrul exercitării libertății sale de exprimare și fără nici o legătură cu o activitate profesională sau comercială.

32 Potrivit Guvernului Țărilor de Jos, o prelucrare automatizată a datelor de tipul celor din acțiunea principală nu intră în nici una dintre excepțiile vizate de articolul (3) alineatul (2), din Directiva 95/46. În ceea ce privește în special excepția prevăzută la a doua liniuță din acest alineat, acesta observă că creatorul unei pagini de Internet aduce la cunoștința unui grup de persoane, nedeterminat în principiu, datele care au fost introduse.

33 Comisia afirmă că o pagină de Internet cum este cea din acțiunea principală nu poate fi considerată ca nefăcând parte din domeniul de aplicare a Directivei 95/46 în temeiul articolului 3 alineatul (2) din aceasta, ci reprezintă, luând în considerare scopul paginii de Internet din acțiunea principală, o creație artistică și literară în sensul articolului 9 din directiva menționată.

34 Aceasta consideră că articolul 3 alineatul (2) prima liniuță din Directiva 95/46 poate avea două interpretări diferite: Prima constă în limitarea întinderii acestei dispoziții la domeniile citate ca exemplu, la activitățile care intră în principal în ceea ce este numit al doilea și al treilea pilon. Cealaltă interpretare constă în excluderea din domeniul de aplicare a Directivei 95/46 a exercitării oricărei activități care nu intră sub incidența dreptului comunitar.

35 Comisa susține că dreptul comunitar nu se limitează doar la activitățile economice legate de cele patru libertăți fundamentale. Referindu-se la baza juridică a Directivei 95/46, la obiectivul său, la articolul 6 UE, la Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, proclamată la Nisa la data de 18 decembrie 2000 (JO C 364, p.1), și la Convenția Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 pentru protejarea persoanelor cu privire la prelucrarea automată a datelor cu caracter personal, aceasta concluzionează că această directivă vizează reglementarea liberei circulații a datelor cu caracter personal în exercitarea nu doar a unei activități economice, ci în egală măsură a unei activități sociale în cadrul integrării și funcționării pieței interioare.

36 Ea adaugă că excluderea la modul general din domeniul de aplicare a Directivei 95/46 a paginilor de Internet care nu conțin nici un element comercial sau de prestare de servicii poate antrena probleme grave de delimitare. Un număr mare de pagini de Internet ce conțin date cu caracter personal, menite să compromită anumite persoane cu un scop anume, putând fi excluse astfel din sfera de aplicare al acestei directive.

Răspunsul Curții

37 Articolul 3 alineatul (2) din Directiva 95/46 prevede două excepții ale domeniului de aplicare a acesteia.

38 Prima excepție privește prelucrarea datelor cu caracter personal pusă în practică pentru activitățile din afara domeniului de aplicare a dreptului comunitar, cum sunt cele prevăzute la titlurile V și VI din Tratatul privind Uniunea Europeană și, în orice caz, prelucrărilor care au ca obiect siguranța publică, apărarea, securitatea statului

(inclusiv bunăstarea economică a statului, atunci când aceste prelucrări sunt legate de probleme de securitate a statului) și activitățile statului în domeniul dreptului penal.

39 Activitățile doamnei Lindqvist, care fac obiectul cauzei din acțiunea principală, nefiind în principal de natură economică, ci voluntare, precum și religioase, trebuie analizat dacă ele reprezintă prelucrări ale datelor cu caracter personal „puse în aplicare pentru a exercita activități care nu intră în domeniul de aplicare a dreptului comunitar” în sensul articolului 3 alineatul (2) prima liniuță din Directiva 95/46.

40 În ceea ce privește Directiva 95/46, Curtea a decis deja, în baza articolului 100a din tratat, că recursul la această bază juridică nu presupune existența unei legături efective cu libera circulația între statele membre în oricare dintre situațiile vizate de actul fondat pe o astfel de bază (a se vedea Hotărârea din 20 mai 2003, Österreichischer Rundfunk și alții, C-465/00, C-138/01 și C-139/01, nepublicată încă în *Recueil*, considerentul 41 și jurisprudența citată).

41 O interpretare contrară poate face ca limitele domeniului de aplicare a directivei menționate să fie în special nesigure și aleatorii, fapt ce se opune obiectivului principal al acesteia de armonizare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative din statele membre cu scopul de a elimina obstacolele împotriva funcționării pieței interne ce derivă exact din disparitățile dintre legislațiile naționale (Hotărârea Österreichischer Rundfunk și alții, citată anterior, considerentul 42).

42 În aceste condiții, nu ar fi oportun să se interpreteze expresia „activități din afara domeniului de aplicare a dreptului comunitar” ca având o întindere care trebuie stabilită în fiecare caz, dacă activitatea specifică în cauză afectează direct libera circulație între statele membre.

43 Activitățile menționate cu titlu de exemplu la articolul 3 alineatul (2) prima liniuță din Directiva 95/46 (adică activitățile prevăzute la titlurile V și VI din Tratatul privind Uniunea Europeană, precum și prelucrările care au ca obiect siguranța publică, apărarea, securitatea statului și activitățile din domeniul dreptului penal) sunt, în toate cazurile, activități proprii statului sau altor autorități de stat și nu au legătură cu domeniile de activitate ale persoanelor.

44 Prin urmare se poate considera că activitățile menționate cu titlu de exemplu la articolul 3 alineatul (2) prima liniuță din Directiva 95/46 au scopul de a defini întinderea excepției prevăzute astfel încât această excepție să nu se aplice decât activităților care sunt menționate expres în directivă sau care pot fi clasificate în aceeași categorie (*ejusdem generis*).

45 Or, activitățile voluntare sau religioase, cum sunt cele exercitate de doamna Lindqvist, nu sunt echivalente cu activitățile menționate la articolul 3 alineatul (2) prima liniuță din Directiva 95/46 și prin urmare nu sunt acoperite de această excepție.

46 În ceea ce privește excepția prevăzută la articolul 3 alineatul (2) a doua liniuță din Directiva 95/46, considerentul 12 din aceasta menționează drept exemple de prelucrare a datelor corespondența și păstrarea repertoriului de adrese efectuate de o persoană fizică în exercitarea unor activități exclusiv personale sau domestice.

47 Astfel, această excepție trebuie interpretată în sensul că vizează doar activitățile care se includ în cadrul vieții private sau familiale a particularilor, fapt ce nu se

manifestă în cazul prelucrării datelor cu caracter personal constând în publicarea lor pe Internet astfel încât să poată fi accesate de un număr nedefinit de persoane.

48 Prin urmare, răspunsul la a treia întrebare este că o prelucrare a datelor cu caracter personal cum este cea menționată în răspunsul la prima întrebare nu este inclusă în niciuna dintre excepțiile prevăzute de articolul 3 alineatul (2) din Directiva 95/46.

Cu privire la a patra întrebare

49 Prin a patra întrebare, instanța de trimitere dorește să afle dacă referirea la faptul că o persoană s-a rănit la picior și lucrează cu jumătate de normă din motive de boală reprezintă o dată cu caracter personal referitoare la sănătate în sensul articolului 8 alineatul (1) din Directiva 95/46.

50 În ceea ce privește obiectul acestei directive, expresia „date privind sănătatea” folosită la articolul 8 alineatul (1) din directivă trebuie să primească o interpretare largă astfel încât să cuprindă informații privind toate aspectele, atât fizice cât și psihice, ale sănătății unei persoane.

51 Prin urmare, răspunsul la a patra întrebare este referirea la faptul că o persoană s-a rănit la picior și lucrează cu jumătate de normă din motive de boală reprezintă o dată cu caracter personal referitoare la sănătate în sensul articolului 8 alineatul (1) din Directiva 95/46.

Cu privire la a cincea întrebare

52 Prin a cincea întrebare, instanța de trimitere vrea să afle în esență dacă există un „transfer al datelor către o țară terță ” în sensul articolului 25 din Directiva 95/46 atunci când o persoană care se află într-un stat membru încarcă date personale pe o pagină de Internet care este stocată pe un site Internet care poate fi consultat și care este găzduit de o persoană fizică sau juridică (denumită în continuare „furnizorul de servicii de administrare”) și care este stabilită în același stat sau într-un alt stat membru, făcând astfel aceste date accesibile oricărei persoane care se conectează la Internet, inclusiv persoanelor care se află în țări terțe. De asemenea, instanța de trimitere întreabă dacă răspunsul la această întrebare este același atunci când de fapt nici un resortisant dintr-o țară terță nu a luat cunoștință de aceste date sau dacă serverul pe care este stocată pagina se află fizic într-o țară terță?

Observații prezentate Curții

53 Comisia și guvernul suedez consideră că introducerea datelor cu caracter personal, cu ajutorul calculatorului, pe o pagină de Internet, astfel încât să poată fi accesate de resortisanții din țările terțe, reprezintă un transfer de date către țări terțe în sensul Directivei 95/46. Răspunsul va fi același dacă nici un resortisant dintr-o țară terță nu ia cunoștință efectiv de aceste date sau dacă serverul pe care sunt stocate se află fizic într-o țară terță.

54 Guvernul Țărilor de Jos amintește că noțiunea de „transfer” nu este definită de Directiva 95/46. Acesta consideră că, pe de o parte această noțiune trebuie înțeleasă ca vizând un act de transfer intenționat a datelor cu caracter personal de pe un stat membru către o țară terță și, pe de altă parte, că nu se poate stabili o distincție între

diferitele forme sub care sunt accesibile datele către terți. Concluzia sa este că introducerea unor date cu caracter personal pe o pagină de Internet, cu ajutorul calculatorului nu poate fi considerată drept transfer către o țară terță a datelor cu caracter personal în sensul articolului 25 din Directiva 95/46.

55 Guvernul Regatului Unit susține că articolul 25 din Directiva 95/46 vizează transferul datelor către țări terțe și nu accesibilitatea din aceste țări terțe. Noțiunea de „transfer” implică transmiterea unei date de către o persoană aflată într-un anumit loc către o persoană terță aflată în alt loc. În cazul unui altfel de transfer, articolul 25 din Directiva 95/46 impune statelor membre să asigure un nivel adecvat al nivelului de protecție a datelor cu caracter personal din țări terțe.

Răspunsul Curții

56 Directiva 95/46 nu definește nici la articolul 25, nici la o altă dispoziție, și mai ales nici la articolul 2, conceptul de „transfer către țări terțe”.

57 Pentru a determina dacă înscrierea pe o pagină de Internet a datelor cu caracter personal, reprezintă un „transfer” al acelor date către o țară terță în sensul articolului 25 din Directiva 95/46 pentru că le face accesibile persoanelor dintr-o țară terță, este necesar să se ia în considerare, pe de o parte, natura tehnică a operațiunilor efectuate astfel și, pe de altă parte, obiectivul și structura capitolului IV din directiva menționată, în care apare articolul 25.

58 Informațiile care se găsesc pe Internet pot fi consultate de un număr nedefinit de persoane care se află în multiple locuri și aproape la orice moment. Omniprezența informațiilor rezultă în special din faptul că mijloacele tehnice utilizate în cadrul Internetului sunt relativ simple și din ce în ce mai puțin costisitoare.

59 Potrivit modalităților de utilizare a Internetului, cum sunt cele care erau disponibile pentru persoane fizice cum este doamna Lindqvist în anii 1990, autorul unei pagini care se publică pe Internet transmite datele care formează acea pagină către furnizorul său de servicii de administrare. Acesta administrează infrastructura informatică necesară pentru asigurarea stocării acestor date și a conexiunii la serverul care administrează site-ul de Internet. Acest fapt permite transmiterea ulterioară a acestor date către orice persoană care se conectează la Internet și care dorește să le obțină. Calculatoarele care formează această structură informatică se pot afla, și adesea se află, într-una sau mai multe țări diferite de cea în care se află furnizorul de servicii de administrare, fără ca clienții acestuia să aibă sau să fie în poziția de a avea cunoștință de aceasta.

60 Din dosar rezultă că pentru a obține informațiile care apar pe paginile de Internet în care doamna Lindqvist a introdus date privind colegii săi, un utilizator de Internet nu trebuie doar să se conecteze, ci să și efectueze personal acțiunile necesare pentru a consulta paginile menționate. Cu alte cuvinte, paginile de Internet ale doamnei Lindqvist nu conțin mecanismele tehnice de trimitere automată a acestor informații către persoanele care nu au dorit intenționat accesul la aceste pagini.

61 Prin urmare, în circumstanțe cum sunt cele din cauza principală datele cu caracter personal care ajung pe calculatorul unei persoane aflată într-o țară terță, provenind de la o persoană care le-a încărcat pe un site Internet, nu au fost transferate direct între

aceste două persoane, ci prin intermediul infrastructurii informatice a furnizorului de servicii de administrare pe care este stocată pagina.

62 În acest context, este necesar să stabilească dacă legislatura comunitară avea intenția, în scopul aplicării capitolului IV din Directiva 95/46, să includă în conceptul de „transfer către o țară terță a datelor”, în sensul articolului 25 din această directivă, operațiuni cum sunt cele efectuate de doamna Lindqvist. Trebuie subliniat că a cincea întrebare adresată de instanța de trimitere se referă doar la aceste operațiuni, excluzându-le pe cele efectuate de furnizorii de servicii de administrare.

63 Capitolul IV din Directiva 95/46, în care apare articolul 25, stabilește un regim special, cu reguli specifice, care sunt menite să le permită statelor membre să monitorizeze transferul datelor cu caracter personal către țări terțe. Aceste capitole instituie un regim complementar regimului general stabilit de capitolul II din această directivă cu privire la legalitatea prelucrării datelor cu caracter personal.

64 Obiectivul capitolului IV este definit la considerentele 56-60 din Directiva 95/46, care afirmă în special că, dacă protecția persoanelor garantată în cadrul Comunității Europene de această directivă nu se opune transferului de date cu caracter personal către țări terțe care asigură un nivel adecvat de protecție, acest caracter adecvat trebuie apreciat prin referire la toate circumstanțele privind un transfer sau o categorie de transferuri. Atunci când o țară terță nu oferă un nivel de protecție adecvat, transferul datelor cu caracter personal către această țară trebuie interzis.

65 Articolul 25 din Directiva 95/46 impune o serie de obligații pentru statele membre și Comisie cu scopul de a monitoriza transferul datelor cu caracter personal către țările terțe luând în considerare nivelul de protecție acordat unor astfel de date în fiecare dintre aceste țări.

66 În special, articolul 25 alineatul (4) din Directiva 95/46 prevede că atunci când Comisia constată că o țară terță nu asigură un nivel de protecție adecvat, statele membre iau măsurile necesare pentru a preveni orice transfer al datelor cu caracter personal către țara terță în cauză.

67 Capitolul IV din Directiva 95/46 nu conține nicio dispoziție privind folosirea Internetului. Acesta nu precizează criteriile care permit să se determine dacă operațiunile efectuate de intermediarul furnizorilor de servicii de administrare trebuie să aibă loc la sediul furnizorului sau la domiciliul comercial sau în locul în care se află calculatoarele care constituie structura informatică a furnizorului.

68 Având în vedere, pe de o parte, starea de dezvoltare a Internetului în perioada elaborării Directivei 95/46 și, pe de altă parte, absența, din capitolul IV, a criteriilor aplicabile utilizării Internetului, nu se poate presupune că legiuitorul comunitar intenționa ca expresia „transfer către o țară terță a datelor” să acopere înscrierea datelor pe o pagină de Internet de către o persoană în situația doamnei Lindqvist, chiar dacă aceste date sunt accesibile unor persoane din țări terțe care dețin mijloacele tehnice de a le accesa.

69 Dacă articolul 25 din Directiva 95/46 a fost interpretat în sensul că există un „transfer de date către o țară terță” de fiecare dată când aceste date cu caracter personal sunt încărcate pe o pagină de Internet, acest transfer ar fi în mod obligatoriu un transfer către toate țările terțe în care există mijloace tehnice necesare pentru

accesul la Internet. Regimul special prevăzut de capitolul IV din directiva menționată ar deveni obligatoriu un regim cu aplicare generală în ceea ce privește operațiunile pe Internet. Astfel, când Comisia constată, în temeiul articolului 25 alineatul (4) din Directiva 95/46, că țara terță nu asigură un nivel de protecție adecvat, statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a preveni orice transfer al datelor cu caracter personal către țara terță în cauză.

70 În aceste condiții, trebuie să se concluzioneze că articolul 25 din Directiva 95/46 trebuie interpretat în sensul că aceste operațiuni cum sunt cele efectuate de doamna Lindqvist nu reprezintă ele însele „un transfer de date către o țară terță”. Nu este deci necesar să se verifice dacă o persoană dintr-o țară terță a avut acces la pagina de Internet vizată sau dacă serverul acestui furnizor este situat fizic într-o țară terță.

71 Prin urmare, răspunsul la a cincea întrebare este că nu există un „transfer de date către o țară terță” în sensul articolului 25 din Directiva 95/46 atunci când o persoană care se află într-un stat membru încarcă date personale pe o pagină de Internet care este stocată de furnizorul său de servicii de administrare stabilit în același stat sau într-un al stat membru, făcând astfel aceste date accesibile oricărei persoane care se conectează la Internet, inclusiv persoanelor care se află în țări terțe.

Cu privire la a șasea întrebare

72 Prin a șasea întrebare, instanța de trimitere dorește să afle dacă prevederile Directivei 95/46, într-un caz cum este cel în cauză în acțiunea principală, pot fi considerate, ca implicând o restricție care se opune principiului general de libertate de exprimare și ale altor drepturi și libertăți care se aplică în Uniunea Europeană și care sunt incluse în special în articolul 10 din CEDO?

Observații prezentate Curții

73 Referindu-se, în principal, la Hotărârea din 6 martie 2001, Connolly/Comisia (C-274/99 P, Rec., p.I-1611), doamna Lindqvist susține că Directiva 95/46 și Legea PUL se opun principiului general al libertății de exprimare recunoscut în dreptul comunitar în ceea ce privește faptul că ele prevăd condiții de consimțământ prealabil și de notificare prealabilă a unei autorități de control, precum și un principiu de interdicere a prelucrării datelor cu caracter personal de natură delicată. În special aceasta susține că definiția „prelucrării datelor cu caracter personal, automată în totalitate sau parțial” nu îndeplinește criteriile de predictibilitate și precizie.

74 De asemenea, potrivit acesteia, simplul fapt de a cita nominal o persoană fizică, de a dezvălui datele sale telefonice și condițiile de muncă, precum și oferirea de informații privind starea sa de sănătate și pasiunile sale, informații care sunt publice, bine cunoscute sau obișnuite nu constituie o încălcare gravă a dreptului la respectarea vieții private. Doamna Lindqvist consideră că, în orice caz, cerințele impuse de Directiva 95/46 nu sunt proporționale cu obiectivul protejării reputației și vieții private a altora.

75 Guvernul suedez consideră că Directiva 95/46 permite punerea în balanță a intereselor în cauză și prin urmare se protejează libertatea de exprimare și viața privată. Acesta adaugă că doar instanța națională poate, luând în considerare circumstanțele fiecărui caz în parte, să aprecieze proporționalitatea restricției de exercitare a dreptului

la libertatea de exprimare care antrenează aplicarea normelor privind protecția drepturilor altora.

76 Guvernul Țărilor de Jos amintește că atât libertatea de exprimare, cât și dreptul la respectarea vieții private fac parte din principiile generale de drept pentru care Curtea asigură respectul și că CEDO nu stabilește nici o ierarhie între diversele drepturi fundamentale. Acesta consideră că instanța națională trebuie să încerce să concilieze diferitele drepturi fundamentale în cauză, luând în considerare circumstanțele cazului în speță.

77 Guvernul din Regatul Unit observă că propunerea sa de răspuns la a cincea întrebare, prezentată la considerentul 55, este în acord cu drepturile fundamentale și evită orice restricție disproporțională a libertății de exprimare. Acesta adaugă că este dificil de justificat ca o interpretare care are drept efect ca publicarea unor date cu caracter personal sub o anumită formă, adică pe o pagină de Internet, să fie supusă unor restricții mult mai severe decât cele care se aplică publicărilor realizate sub alte forme, cum este hârtia.

78 De asemenea, Comisia susține că Directiva 95/46, nu implică o restricție care se opune principiului general al libertății de exprimare și altor drepturi și libertăți care se aplică în Uniunea Europeană și care sunt incluse în special în articolul 10 din CEDO.

Răspunsul Curții

79 Din al șaptelea considerent al Directivei 95/46 rezultă că instituirea și funcționarea pieței interne sunt susceptibile de a fi grav afectate de diferențele dintre regimurile naționale care se aplică în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal. Potrivit celui de-al treilea considerent din aceeași directivă, armonizarea acestor regimuri naționale trebuie să aibă drept obiectiv nu doar libera circulație a acestor date între statele membre, ci, în egală măsură, protejarea drepturilor fundamentale ale persoanelor. Evident, aceste obiective pot intra în conflict.

80 Pe de o parte, integrarea economică și socială care rezultă din instituirea și funcționarea pieței interne antrenează în mod obligatoriu o mărire considerabilă a fluxurilor de date cu caracter personal între toți actorii din viața economică și socială din statele membre, fie întreprinderi sau autorități publice din statele membre. Actorii menționați au nevoie, într-o anumită măsură, să dispună de date cu caracter personal pentru a-și efectua tranzacțiile sau pentru a-și îndeplini obiectivul în cadrul spațiului fără frontiere reprezentat de piața internă.

81 Pe de altă parte, persoanele vizate de prelucrarea datelor cu caracter personal solicită în mod întemeiat ca aceste date să fie protejate într-un mod eficient.

82 Mecanismele care permit punerea în balanță a acestor diferite drepturi și interese se înscriu, pe de o parte, chiar în Directiva 95/46, în sensul că aceasta prevede reguli care determină în ce situații și în ce măsură prelucrarea datelor cu caracter personal este legală și ce măsuri de protecție trebuie prevăzute. Pe de altă parte, acestea rezultă din adoptarea, de către statele membre, a dispozițiilor naționale care asigură transpunerea acestei directive și eventualele aplicări ale acestora de către autoritățile naționale.

83 În ceea ce privește însăși Directiva 95/46, este necesar ca aceste dispoziții să fie generale, având în vedere că trebuie să se aplice unui număr mare de situații extrem de

diverse. Contrar afirmațiilor doamnei Lindqvist, în mod întemeiat această directivă cuprinde reguli caracterizate de o anumită flexibilitate și în numeroase cazuri lasă statelor membre sarcina de stabili detaliile sau de a alege dintre opțiuni.

84 Este adevărat că, în multe privințe, statele membre dispun de o marjă de manevră în vederea transpunerii Directivei 95/46. Totuși, nimic nu sugerează că regimul pe care aceasta îl prevede este lipsit de predictibilitate sau că dispozițiile sale ca atare se opun principiilor generale ale dreptului comunitar și, în special, drepturilor fundamentale protejate de dreptul comunitar.

85 Prin urmare, trebuie găsit un echilibru între drepturile și interesele vizate în stadiul de punere în aplicare a planului național al reglementării care transpune Directiva 95/46 în anumite cazuri.

86 În acest context, drepturile fundamentale au o importanță specială, după cum este demonstrat de acțiunea principală, în care este necesar în esență să se pună în balanță, pe de o parte, libertatea de exprimare a doamnei Lindqvist în cadrul muncii sale ca agent de întreținere, precum și libertatea de exercitare a activităților ce contribuie la viața religioasă, și, pe de altă parte, protecția vieții private a persoanelor despre care doamna Lindqvist a pus date pe site-ul său de Internet.

87 În consecință, trebuie ca alte autorități și instanțe din statele membre să interpreteze dreptul național astfel încât să fie conform cu Directiva 95/46, precum și să asigure că nu se bazează pe o interpretare a acesteia din urmă care se opune drepturilor fundamentale protejate de dreptul comunitar sau altor principii generale din dreptul comunitar, precum principiul proporționalității.

88 Întrucât este adevărat că protecția vieții private necesită aplicarea unor sancțiuni eficiente împotriva persoanelor care prelucrează date cu caracter personal într-un mod care se opune Directivei 95/46, astfel de sancțiuni trebuie să respecte mereu principiul proporționalității. Această concluzie se impune cu atât mai mult cu cât domeniul de aplicare a Directivei 95/46 este foarte mare și obligațiile persoanelor care fac prelucrări ale datelor cu caracter personal sunt numeroase și importante.

89 În aplicarea principiului proporționalității, instanța de trimitere trebuie să ia în considerare toate circumstanțele cauzei asupra căreia este sesizată, în special durata încălcării regulilor ce pun în aplicare Directiva 95/46, precum și importanța, pentru părțile interesate, a protecției datelor divulgate.

90 Prin urmare, răspunsul la a șasea întrebare este că dispozițiile Directivei 95/46 nu implică o restricție care se opune principiului general al libertății de exprimare și altor drepturi și libertăți care se aplică în Uniunea Europeană și care sunt incluse în special în articolul 10 din CEDO. Autoritățile și instanțele naționale însărcinate cu aplicarea reglementării naționale care transpune Directiva 95/46 trebuie să asigure un echilibru corect al drepturilor și intereselor în cauză, inclusiv al drepturilor fundamentale protejate de ordinea juridică comunitară.

Cu privire la a șaptea întrebare

91 Prin a șaptea întrebare, instanța de trimitere dorește în esență să afle dacă statelor membre le este permis să prevadă o protecție mai mare a datelor cu caracter personal sau un domeniu de aplicare mai larg decât cele care rezultă din Directiva 95/46.

Observații prezentate Curții

92 Guvernul suedez afirmă că Directiva 95/46 nu se limitează la fixarea unor condiții minime de protecție a datelor cu caracter personal. Statele membre sunt obligate, în cadrul transpunerii acestei directive, să realizeze nivelul de protecție stabilit de aceasta și nu sunt împuternicite să prevadă o protecție mai mare sau mai mică. Totuși, trebuie să se ia în considerare marja de apreciere de care dispun statele membre în transpunerea directivei în ceea ce privește precizarea în dreptul intern a condițiilor generale de legalitate a prelucrării datelor cu caracter personal.

93 Guvernul Țărilor de Jos susține că Directiva 95/46 nu se opune ca statele membre să prevadă o protecție mai mare în anumite domenii. De exemplu, din articolul 10, articolul 11 alineatul (1), articolul 14 primul paragraf litera a), articolul 17 alineatul (3), articolul 18 alineatul (5) și articolul 19 alineatul (1) din directiva menționată reiese că statele membre pot să prevadă o protecție mai cuprinzătoare. În plus, statele membre sunt libere să aplice principiile directivei și activităților care nu intră în domeniul de aplicare a acesteia.

94 Comisia afirmă că Directiva 95/46 se bazează pe articolul 100a din tratat și că un stat membru care dorește să mențină sau să adopte o legislație care de la o astfel de directivă de armonizare este obligat să anunțe Comisia în temeiul alineatului (4) sau alineatului (5) din articolul 95 CE. Prin urmare, Comisia susține că un stat membru nu poate să prevadă o protecție a datelor cu caracter personal mai extinsă sau un domeniu de aplicare mai mare decât cele care rezultă din Directiva 95/46.

Răspunsul Curții

95 Directiva 95/46 vizează, după cum reiese din al optulea considerent, să garanteze că nivelul de protecție a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal este același în toate statele membre. Al zecelea considerent adaugă că apropierea legislațiilor naționale care se aplică în domeniu nu trebuie să ducă la micșorarea protecției pe care o asigură, ci trebuie, dimpotrivă, să aibă drept obiectiv de garantarea unui nivel ridicat de protecție în cadrul Comunității.

96 Prin urmare, armonizarea acestor legislații naționale nu se limitează la o armonizare minimală, ci, merge până la o armonizare care este, în principiu, completă. Din acest punct de vedere, Directiva 95/46 încearcă să asigure libera circulație a datelor cu caracter personal, garantând în același timp un nivel ridicat de protecție a drepturilor și intereselor persoanelor vizate de aceste date.

97 Este adevărat că Directiva 95/46 recunoaște statelor membre o marjă de manevră în anumite domenii și că le autorizează să introducă reguli speciale pentru situații specifice, după cum arată un număr mare de dispoziții. Totuși, astfel de posibilități trebuie să fie folosite în modul prevăzut de Directiva 95/46 și în conformitate cu obiectivul său care constă în menținerea unui echilibru între libera circulație a datelor cu caracter personal și protecția vieții private.

98 Pe de altă parte, nu există nici un motiv care să se opună ca un stat membru să extindă aplicarea legislației naționale care transpune dispozițiile din Directiva 95/46 la domenii care nu sunt incluse în domeniul de aplicare a acesteia din urmă, cu condiția ca nicio altă prevedere din dreptul comunitar să nu împiedice acest lucru.

99 Având în vedere aceste considerații, răspunsul la a șaptea întrebare este că măsurile luate de statele membre pentru a asigura protecția datelor cu caracter personal trebuie să fie în conformitate atât cu dispozițiile din Directiva 95/46, cât și cu obiectivul acesteia, care constă în menținerea unui echilibru între libera circulație a datelor cu caracter personal și protecția vieții private. Pe de altă parte, nu există nici un motiv care să se opună ca un stat membru să extindă aplicarea legislației naționale care transpune dispozițiile din Directiva 95/46 la domenii care nu sunt incluse în domeniul de aplicare a acesteia din urmă, cu condiția ca nicio altă prevedere din dreptul comunitar să nu împiedice acest lucru.

Cu privire la cheltuielile de judecată

100 Cheltuielile efectuate de guvernul suedez, Guvernul Țărilor de Jos și de Guvernul Regatului Unit, precum și de Comisie și de Autoritatea de supraveghere a AELS, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări. Întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura din fața instanței de trimitere, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările care i-au fost adresate de către Göta hovrätt, prin Ordonanța din 23 februarie 2001, declară:

- 1) Faptul de a face referire, pe o pagină de Internet, la diverse persoane și identificarea lor prin nume sau prin alte mijloace, de exemplu prin numărul de telefon sau prin informații privind condițiile de muncă și pasiunile lor, constituie o „procesare a datelor cu caracter personal, automată în totalitate sau parțial”, în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.**
- 2) Un astfel de transfer de date cu caracter personal nu este inclus în niciuna dintre excepțiile care apar la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 95/46.**
- 3) Referirea la faptul că o persoană s-a rănit la picior și lucrează cu jumătate de normă din motive de boală reprezintă o dată cu caracter personal referitoare la sănătate în sensul articolului 8 alineatul (1) din Directiva 95/46.**
- 4) Nu există un „transfer către o țară terță a datelor” în sensul articolului 25 din Directiva 95/46 atunci când o persoană care se află într-un stat membru încarcă date personale pe o pagină de Internet, care este stocată pe un site Internet care poate fi consultat, și care este stabilită în același stat sau într-un al stat membru, făcând astfel aceste date accesibile oricărei persoane care se conectează la Internet, inclusiv persoanelor care se află în țări terțe.**
- 5) Dispozițiile Directivei 95/46 nu cuprind, în sine, o restricție care se opune principiului general al libertății de exprimare sau altor drepturi și libertăți care**

se aplică în Uniunea Europeană și care sunt cuprinse în special în articolul 10 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la data de 4 noiembrie 1950. Autoritățile și instanțele naționale însărcinate cu aplicarea reglementării naționale care transpun Directiva 95/46 trebuie să asigure un echilibru corect al drepturilor și intereselor în cauză, inclusiv al drepturilor fundamentale protejate de dreptul comunitar.

6) Măsurile luate de statele membre pentru a asigura protecția datelor cu caracter personal trebuie să fie în conformitate atât cu dispozițiile din Directiva 95/46, cât și cu obiectivul acesteia, care constă în menținerea unui echilibru între libera circulație a datelor cu caracter personal și protecția vieții private. Pe de altă parte, nu există nici un motiv care să se opună ca un stat membru să extindă aplicarea legislației naționale care transpune dispozițiile din Directiva 95/46 la domenii care nu sunt incluse în domeniul de aplicare a acesteia din urmă, cu condiția ca nicio altă prevedere din dreptul comunitar să nu împiedice acest lucru.

Jann	Timmermans	Gulmann
Cunha Rodrigues	Rosas	Edward
Puissochet	Macken	von Bahr

Pronunțată în ședință publică la Luxembourg, 6 noiembrie 2003.

Grefier
R. Grass

Președinte
V. Skouris